

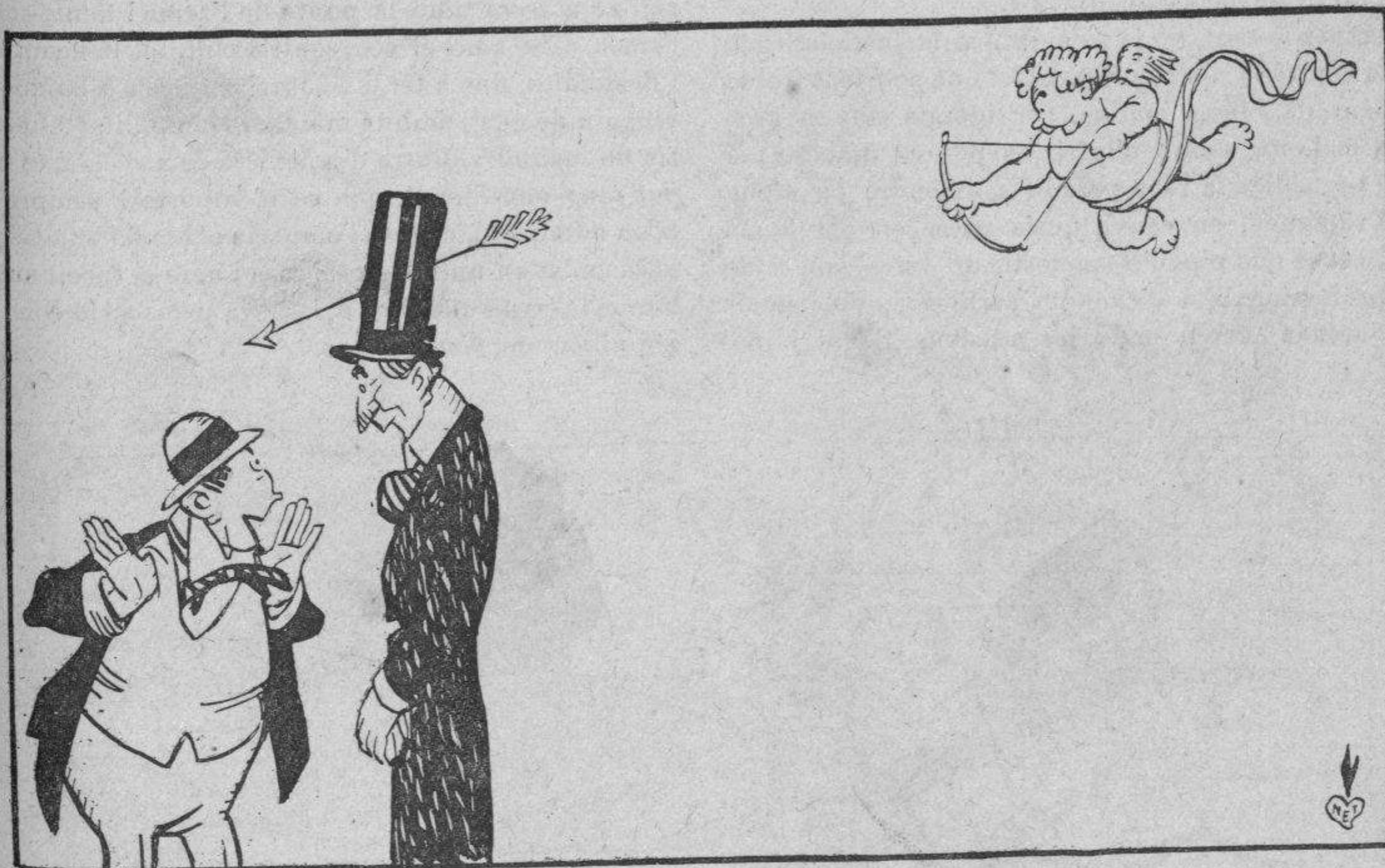
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer de Mallorca, 192

10 CTS.

- No sé què fer. Tinc una noia pobre a qui estimo molt, y una viuda rica que m'estima molt a mi. Què faries tu?
- Jo seguiria'ls impulsos del cor.
  - Aleshores, me caso amb la pobre.
  - Molt be. I ara, digue-m. Aont viu aquesta viuda?

MONDIAL HUMOR

CRÒNIQUES FRÍVOLES

La impunitat de la punyalada

El Fiscal del Tribunal Suprem, en la seva Memoria, llegida l'altre dia amb ocasió de l'obertura dels tribunals, fa ressaltar un fet que mereix comentari. Es aquest fet el de que a Espanya en general, i en algunes províncies del centre i del sud en particular, tot lo que té de rigorós el Jurat pera'ls processats amb motiu de delicte contra la propietat, té de suau i d'indulgent pera'ls acusats de crim contra les persones.

D'acord amb el senyor Fiscal de que això es una cosa abusiva, perquè tant mateix es més passador que a un li robin el rellotge — majorment quan aquest genre està tant abandonat que ja'l donen a pes — que no pas que li treguin la tripeta a orejar o li fiquin una bala dintre'l cervell, cosa mal feta sempre, sobre tot si's considera que hi han subjectes que quan se'ls fica una cosa al cap, no se'ls ho fa sortir aixís com aixís.

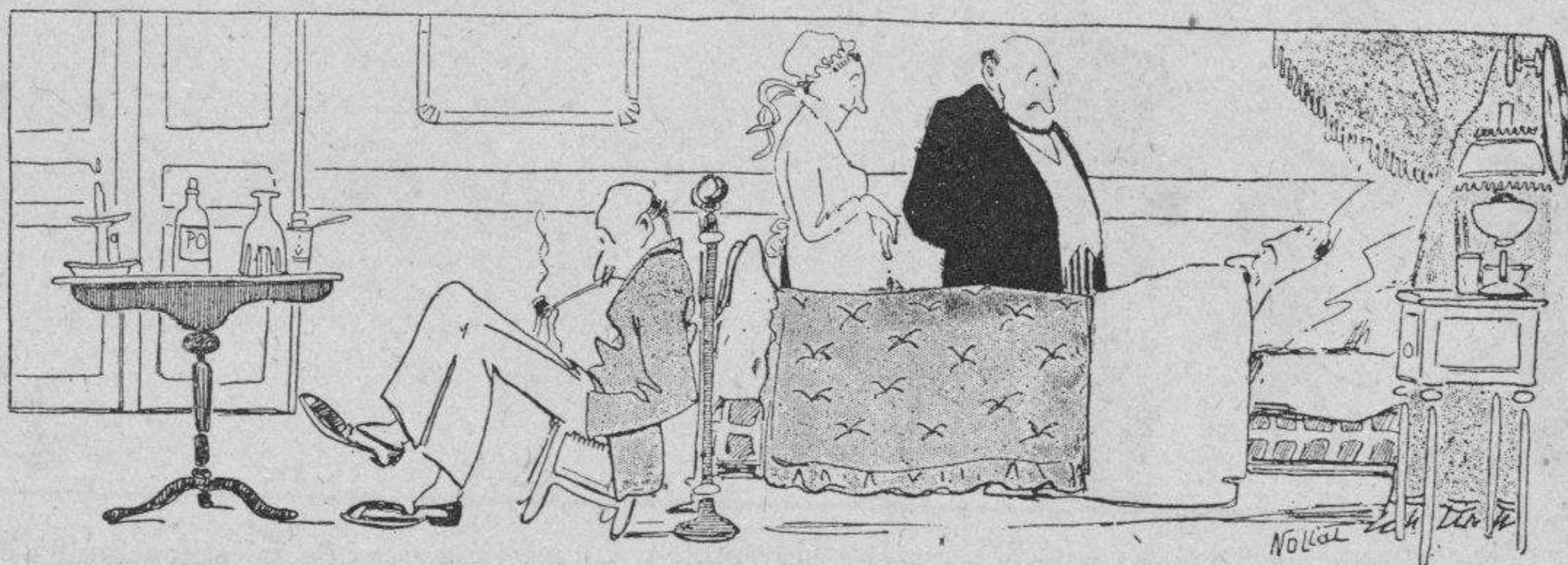
Pugna, per lo tant, no ja sols contra la justícia legal, sinó fins contra la distributiva, el fet que podríem trobar actualment de reixes endins, considerats com a greu perill social, un sens-fi d'infeliços pobres diables per haver fet fonedica la roba posada a estendre en algun terrat, i sàpiguen, en canvi, que's passegen per la via pública, sense que ningú'ls molesti, un altre sens-fi de *macos* professionals i d'exaltats perillosos, dels quals consta que han exercit en varies ocasions, ilegal i ino-

portunament, l'art de la cirurgia, obrint ventres i pits i seccionant colls al pròxim, sense previa cloroformització dels pacients.

Evidentment això s'ha d'acabar, perquè es cosa força més irritant que l'haver de pendre la cèdula amb recàrrec, el que la mala gent acabi per comprendre que estendre'ls passatges cap a l'altre barri a un ciutadà o a una ciutadana es una friolera que de fet no té sanció en el codi penal espanyol, i an aquesta confiança ajusti la seva conducta.

Lo que'l Fiscal de S. M. no analitza en la seva Memoria — la memoria dels homes, per fiscals que siguin, es sempre fal·lible, per molt que mengin cues de pansa — són les causes que fan que'ls delictes contra la seguretat personal siguin tant rarament castigats, causes que jo faig dependre principalment de l'idiosincrasia espanyola, ara com sempre donada a l'admiració pels actes de matonisme i de sensibleria.

Aquí, el *guapo* d'ofici que sàpiga obrir amb garbo un *escuradents* d'aquests de set molles, escupir de travers, ratllar a terra amb la punta de l'arma i heure-se-les de cara a cara amb el seu contrincant, tot llençant renes i flectomies, fins a fer-li a sobre'l cutis els dibuixos que li vinguin de gust, amb la mateixa tranquil·litat que mullaria un melindro dintre d'una xicra de xacolata, es un tipus *pur sang* meridional, que se n'emportarà sempre la pública admiració, com se l'emporta el bandoler agosat que, encastellat en un relleix de roca i amb el fusell engaltat, tomba'ls civils que van a la seva persecució com si fossin ninots de *pim-pam-pum!*

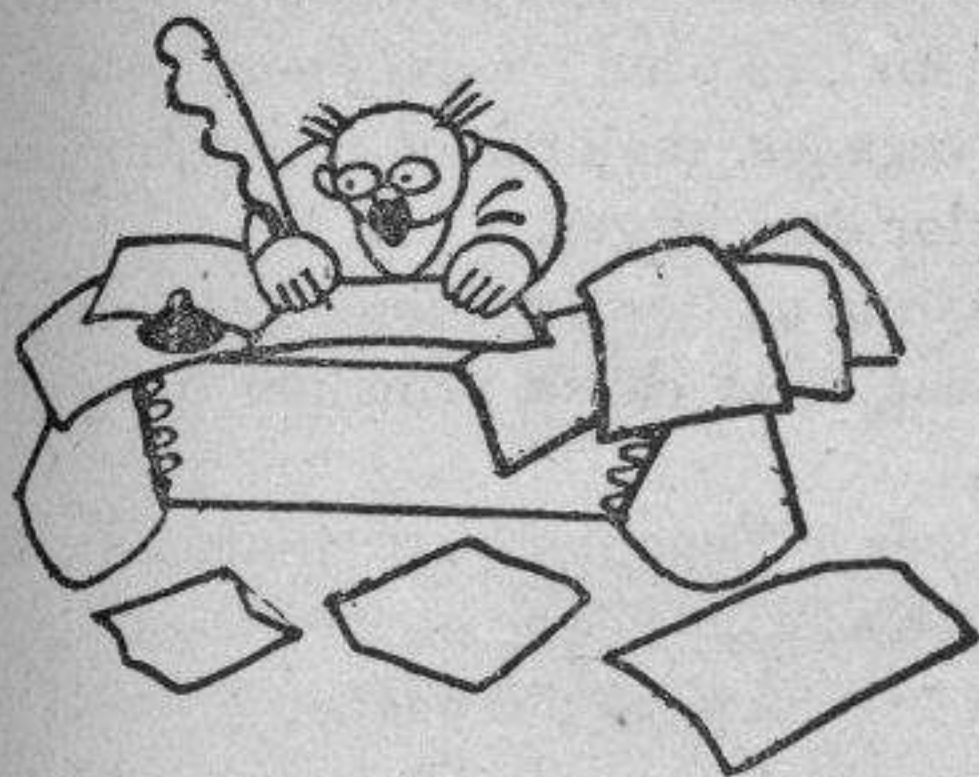

LA MORT DEL JUGADOR

— Digui, doctor: tot esperant la meva, no podríem fer la manilla de quatre?

(De *Le Pèle Mêle*, de Paris)

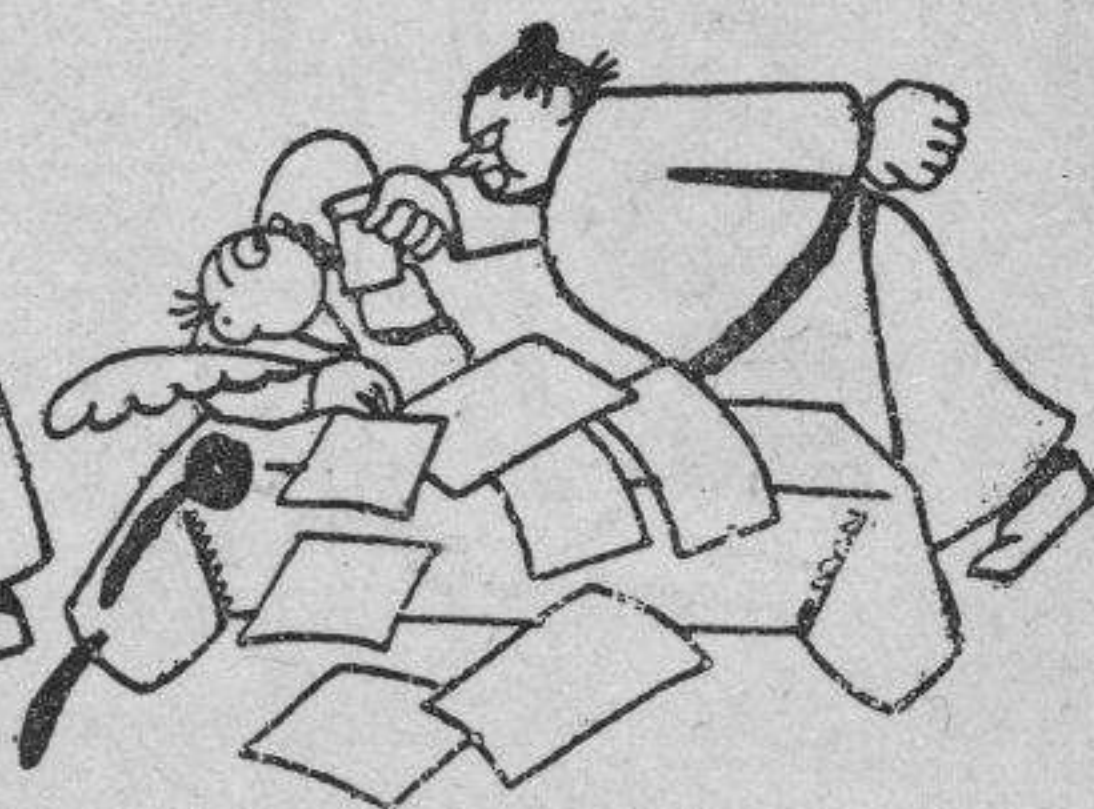
ELS CONVENÇUTS

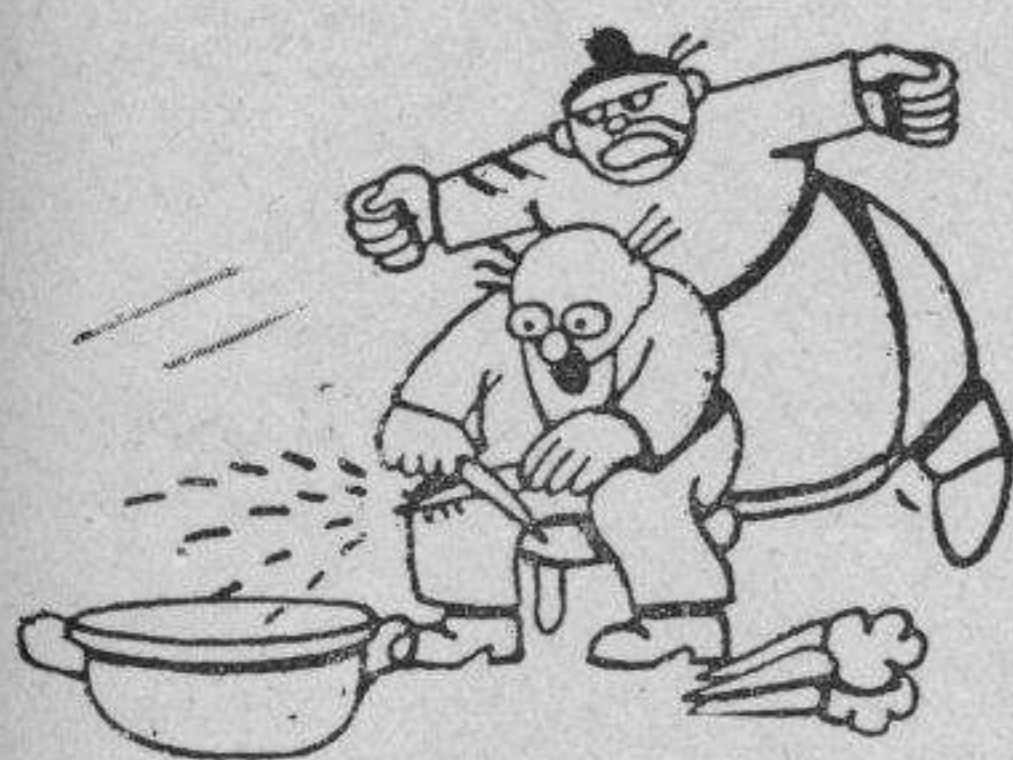
El poeta treballant.

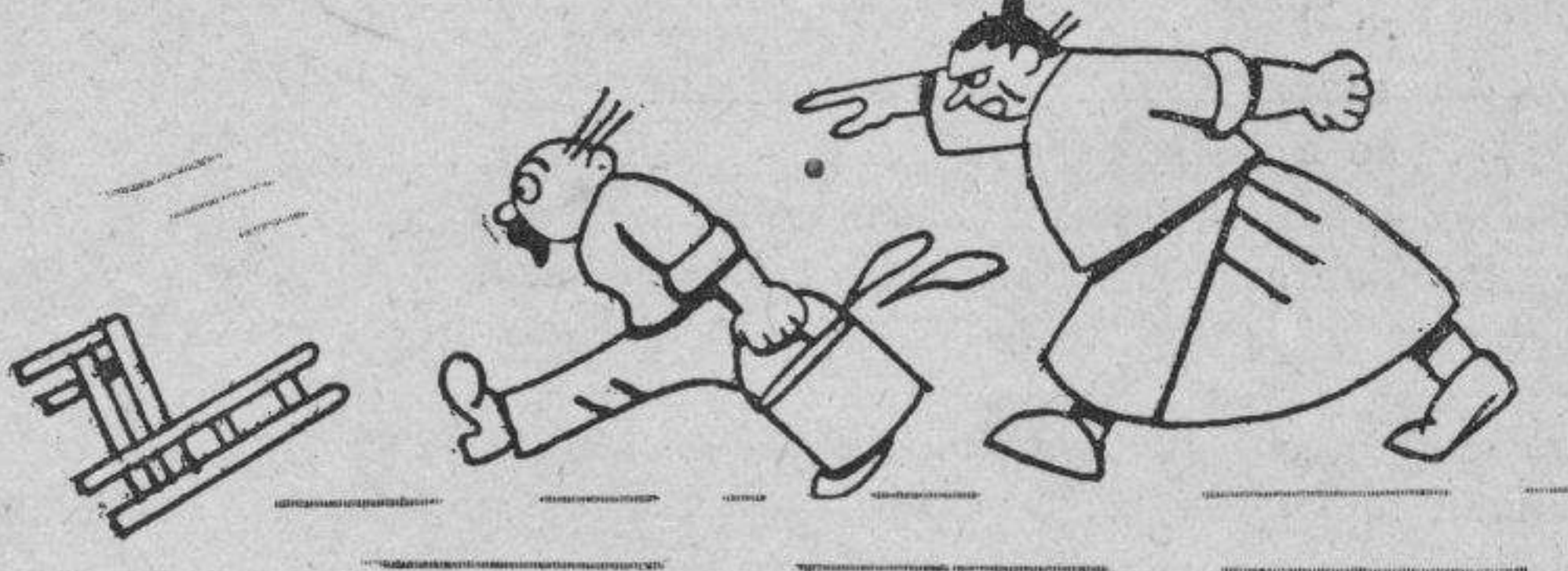
— De manera que mentres tu t'estas sense fer res, entremitg dels teus papers y ben assegut, jo tinc d'escarraçar-me a la cuina.

— Be: doncs ja que no ets bo pera posar-me una minyona, vull que tu també't cuidis dels quefers de la casa.

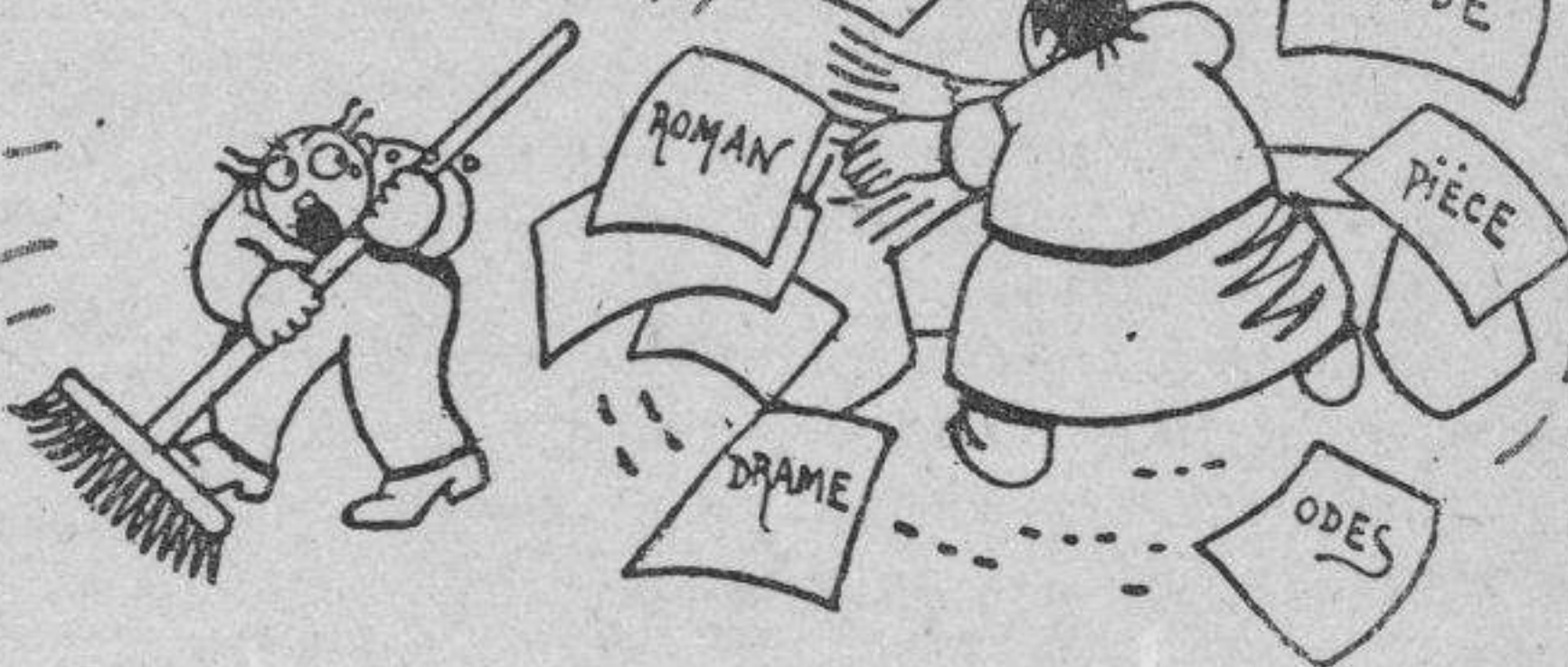
— Pela-m aquests naps, y depressa!

— I ves a buidar el dipòsit del lavabo.

— Has vessat l'aigua! Un dels teus paperots servirà pera aixugar el mullader.

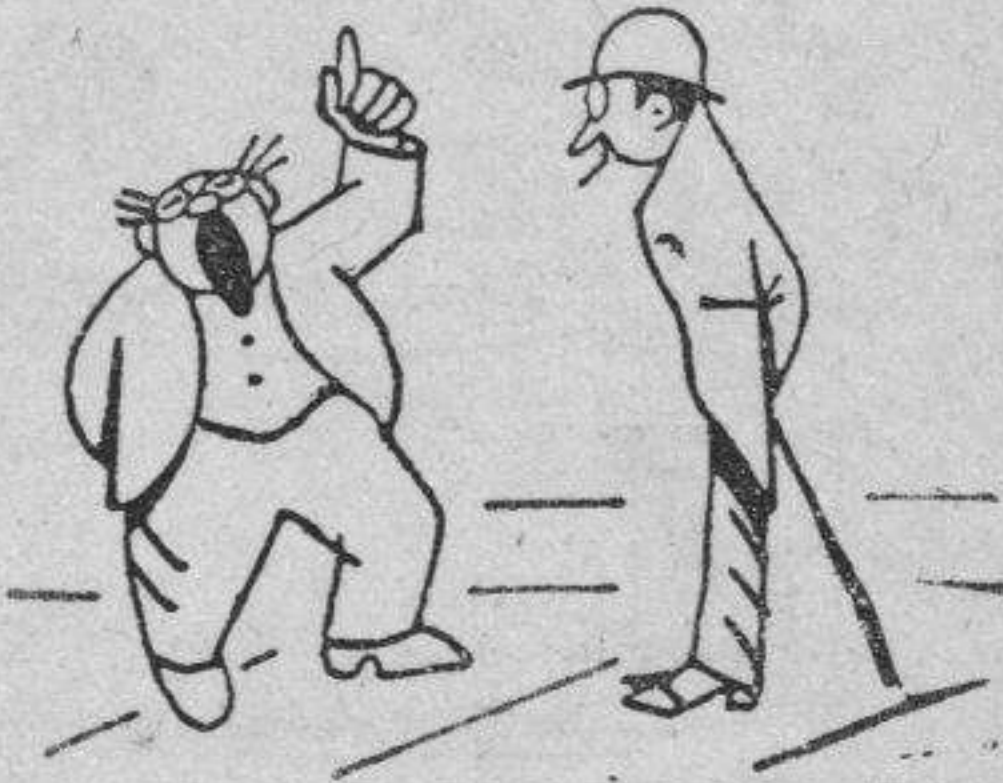

— I escombria, mentres jo espolço.

— I cada dia serà com avui!

L'amic. — Bon dia. La teva dòna m'ha dit que erets aquí. Estas treballant?

— Sí, preparo una conferencia sobre la posició inferior de la dòna i la necessitat d'igualar-la a l'home en drets.

(Del Pèle-Mèle, de Paris)

— Aquest no deu ser pas pera vendre.
— No, ja fa molt temps que està *venut*.

(De *Le Rire*, de Paris)

Pera que'l criteri públic se modifiqués en sentit més convenient fora necessari inculcar-li un altre concepte del valor: fer-li veure com moltes vegades ne suposa més parar impassiblement una bofetada que no pas donar-la, refusar un desafiament que no pas anar a punta de dia al *campo del honor*, a exposar-se a pendre mal o a fer-ne, o a agafar, al menys, un refredat de resultes d'aquest costum injustificat que hi ha de fer posar als que's desafien en mànegues de camisa, con si això de l'honor fos cosa de pendre-s'ho a la fresca.

Però no tots els delictes de sang, de la mena dels que són tant indulgentment apreciats pel tribunal popular, pertanyen an aquesta classificació, ja que'l major contingent l'ofereixen els anomenats crims passionals, que tant sovintegen en les nostres latituts, crims que cada dia veiem exaltats per la llegenda, cantats per la poesia i enoblits per l'art escènic.

A CASA LA TIRADORA DE CARTES

— No li puc dir encara si arribarà a general, però sí que cap a la meitat de la seva vida tindrà una greu malaltia...
— ¿I'm moriré?

(De *Le Journal*, de Paris)

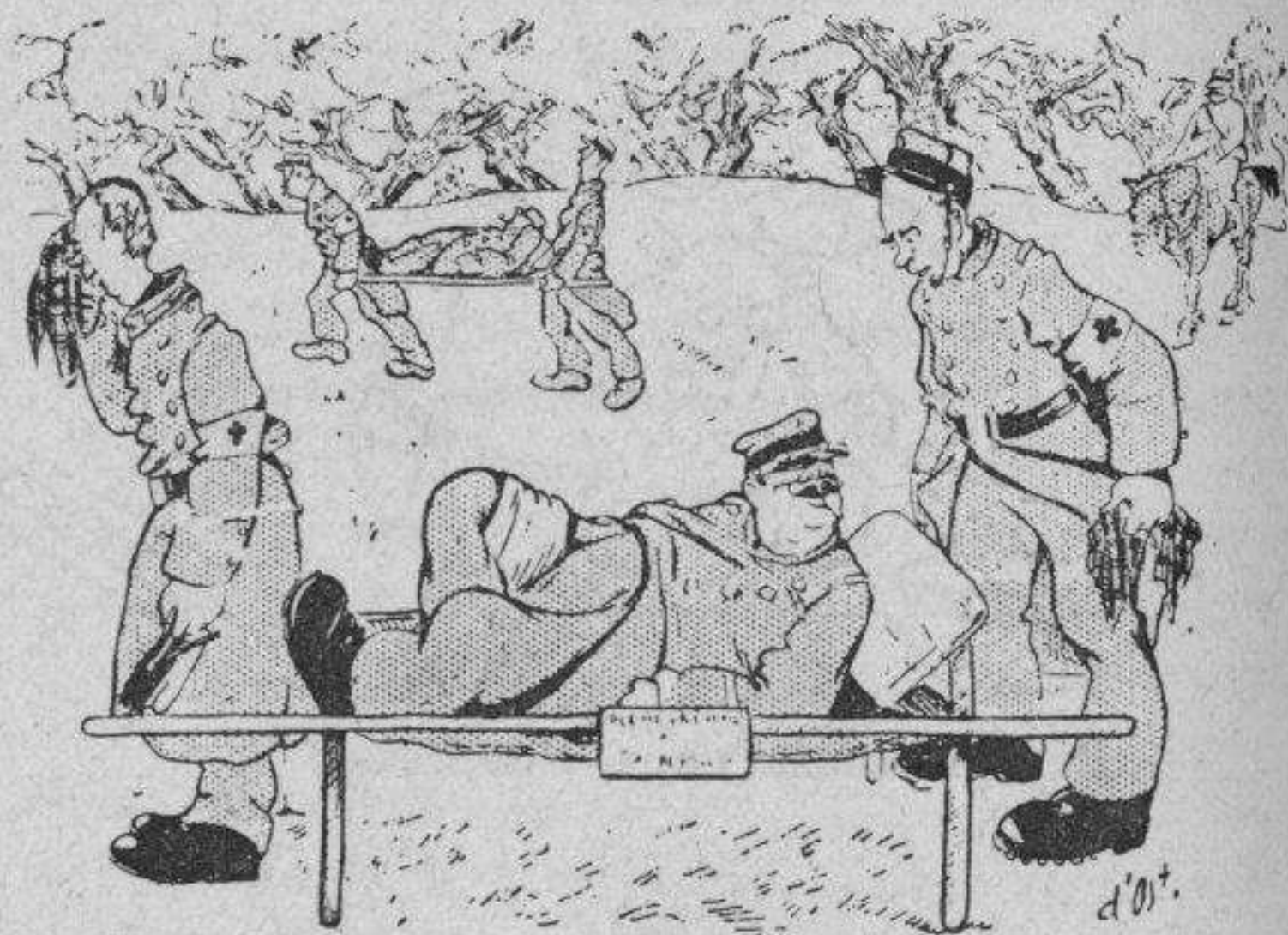
Una mica que molts ja'n porten a la sang i un troc que'ls hi suggestionen aquestes intemperants apologies de la delinqüència passional, es prou i massa pera determinar el crim moltes vegades, majorment comptant amb l'*ego te absolvo* posterior dels jutges.

La passió amorosa, que moltes vegades no es més que l'amor propi exacerbat, es la causa principal d'aquesta mena de delictes.

Avui, i en certs llocs d'Espanya particularment, les noies de bon pamet o les casades que encara fassin goig poden ben aplicar-se l'exclamació del poeta:

¡Ay infeliz de la que nace hermosa!

perquè si s'arriba a donar el cas — com molt sovint suc-

DE MANIOBRES

— Maleit siga el reservista! Quan un està tant gras no es decent fer el ferit.

(De *Le Rire*, de Paris)

ceeix — de que'l primer pretendent amb qui topen, no hagi *nacido hermoso*, o no sigui del gust llur, i l'hagin de despatxar, per lo tant, amb unes carabasses més o menys dolces, ja cal que's blindin la cotilla tant com puguin.

Es realment un contrassentit, en aquest temps que tant se prediquen les excelencies de l'amor lliure, aquesta pràctica de l'amor forçós, a tret sec o a punyalada neta.

Es a diari que'ns arriben notícies de modistetes assassinades per llur pretendents, desairats o gelosos, amb motiu o sense; de noies de totes condicions deixades de cos present al mitg del carrer per no voler refer relacions amb antics promesos; de casades honestes *interfectades* per resistir-se a il·lícites proposicions; de marits esdevinguts Otel·los casolans, que moltes vegades, per indicis tant febles com els d'aquell ximplet de venecià, s'imposen una viudetat voluntaria...

Francament, per molt que'l progrés ens entusiasmi, trobem que fa més fi el procediment d'aquells cavallers i trovadors dels temps mitgevals que's deixaven morir d'amor i de gana quan no's veien correspostos per llurs dames respectives, que no pas esperar ganivet en mà una noia al revolt d'una cantonada i engegar-li, per tota declaració: — Senyoreta, l'amor o la vida!

El dia que la generalitat dels que siguin susceptibles,

segons la llei, de constituir els tribunals de fet a les sales de justícia siguin d'aquest mateix parer, no hauran de queixar-se novament els fiscals de lo que ara, amb tanta raó, se dolen.

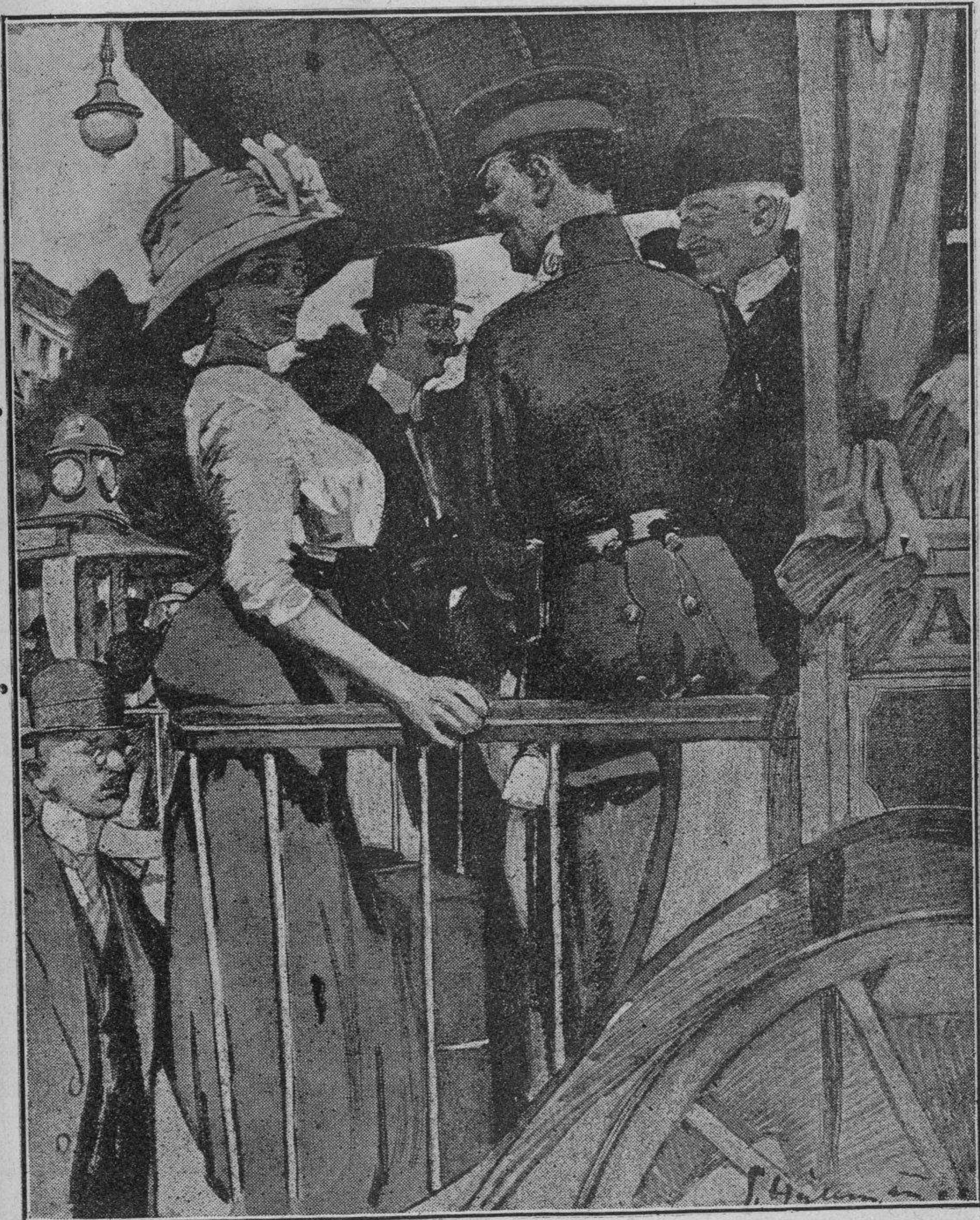
ARGUS

Petites actualitats

El "shopping disease"

El *shopping disease* es, com la frase indica, una nova malaltia que ve a afegir-se al ja prou extens catàleg de les que afligeixen a l'humanitat, segons acaba de descobrir un eminent doctor de Londres.

— Després d'haver estat parlant amb mi tot el camí, perquè no m'ho ha avisat que m'havia errat de línia?

— Oh! Es que pera vostè la línia podria ser equivocada, però pera mi era la bona!

(Del *Lustige-Blätter*, de Berlín)

El nom d'aquesta malaltia pot traduir-se en català *el mal de córrer botigues*, el microbi del qual ataca única i exclusivament a les dones.

Els primers símptomes se presenten en les noies que ja són per merèixer, arribant el mal al paroxisme en les dones que porten de dos a deu anys de casades.

A l'any onzè la febre remet bastant, sense que desaparegui, emprò, del tot la malaltia, de la qual se'n manifesten, algunes vegades, casos isolats.

Una dona anèmica o nerviosa que's cansa o s'aburreix a l'esforç més insignificant, passa quatre o cinc hores anant de botiga en botiga sense notar el més insignificant fadic, mentres que l'home més robust no resistiria la prova ni trenta minuts.

Moltes dones sembla que neixen amb la malaltia; altres l'adquireixen a la pubertat, i són comptadíssimes les que's lliuren del ditxós *shopping disease*.

Ara be, com que aquesta infecció es universal, es a dir que'l seu bacillus no respecta climes ni latituds, com n'es prova les moltes dones que en el nostre país la pateixen, jo, col·laborant als estudis de l'eminent metge anglès, i a l'objecte d'esser útil als meus compatriotes, he aconseguit descobrir el *suero*, el remei radical contra la malura, l'aplicació del qual recomano a pares i a marits.

El remei consisteix en un bon pany de seguret a la caixa i en un altre de ben reforçat a la porta del pis. Ah, i les claus a la butxaca. Es com posar oli en un llum.

Galantería premiada

Ha mort a París una senyora ja entrada en anys, en el testament de la qual s'ha trobat consignada una deixa

Tornada d'una estació de sport, de salut i d'esbarjo...
(Del *Witzige Blätter*, de Berlín)

PROGRÉS

De com l'ilustre cirurgià doctor Moyen ha substituït ventatjosament el clorofòrm en ses operacions, tot donant una nova aplicació a la literatura.

(De *Le Pèle Mêle*, de París)

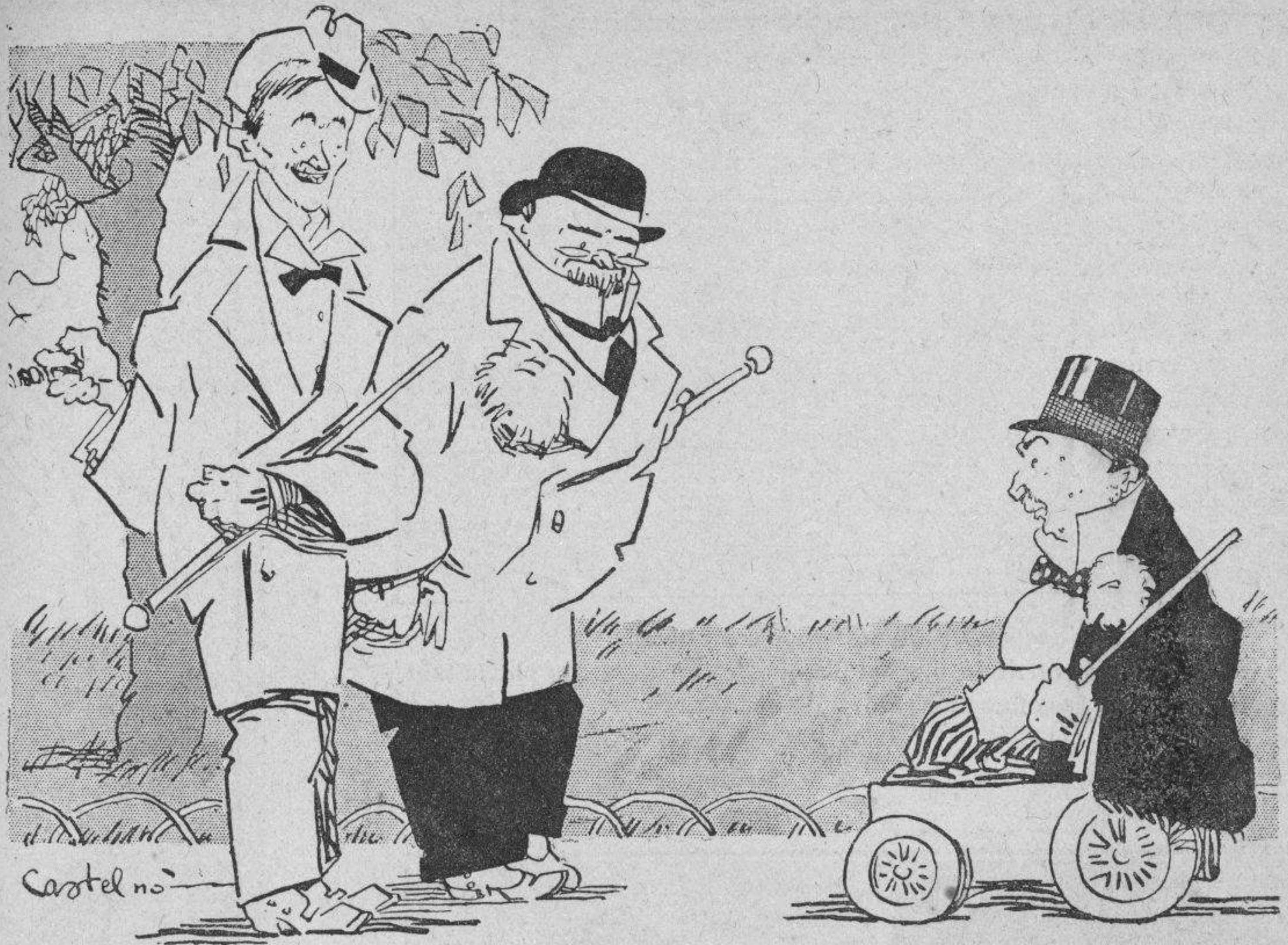
de 25,000 francs a un jove, a títol de les atencions i consideracions que aquest li havia tingut cada vegada que l'ocasió'ls havia ajuntats.

Sens dubte la senyora de referencia havia pogut observar la falta de galanteria que es de notar en moltes persones.

A una senyoreta jove, si es guapa, encara se li guarden deferencies, i no falta qui li cedeixi galantment el seu lloc en el tramvia; però tractant-se d'una senyoreta que ja passi de madura, el qui més el qui menys se fa el desentès, o remuga una protesta quan li toca de veïna al tren o al teatre.

Ademés, una persona galant es una especialitat. Ja veuen que ha hi hagut qui l'ha pagada a bon preu: 25,000 francs per ser galant. Decididament val la pena de ser-ho.

Anem a dir — en defensa del sexe fort — que no totes les senyores — ni molt menys — agraeixen tant la galanteria dels homes com l'esmentada dama parisenca (a. c. s.), i's demostra per les moltes senyores i senyorettes que al cedir-los un senyor el seu lloc al tramvia no li donen ni les gracies, i per aquelles que, després d'haver acceptat el seient d'un galant passatger, se posen a flir-

Castel no.

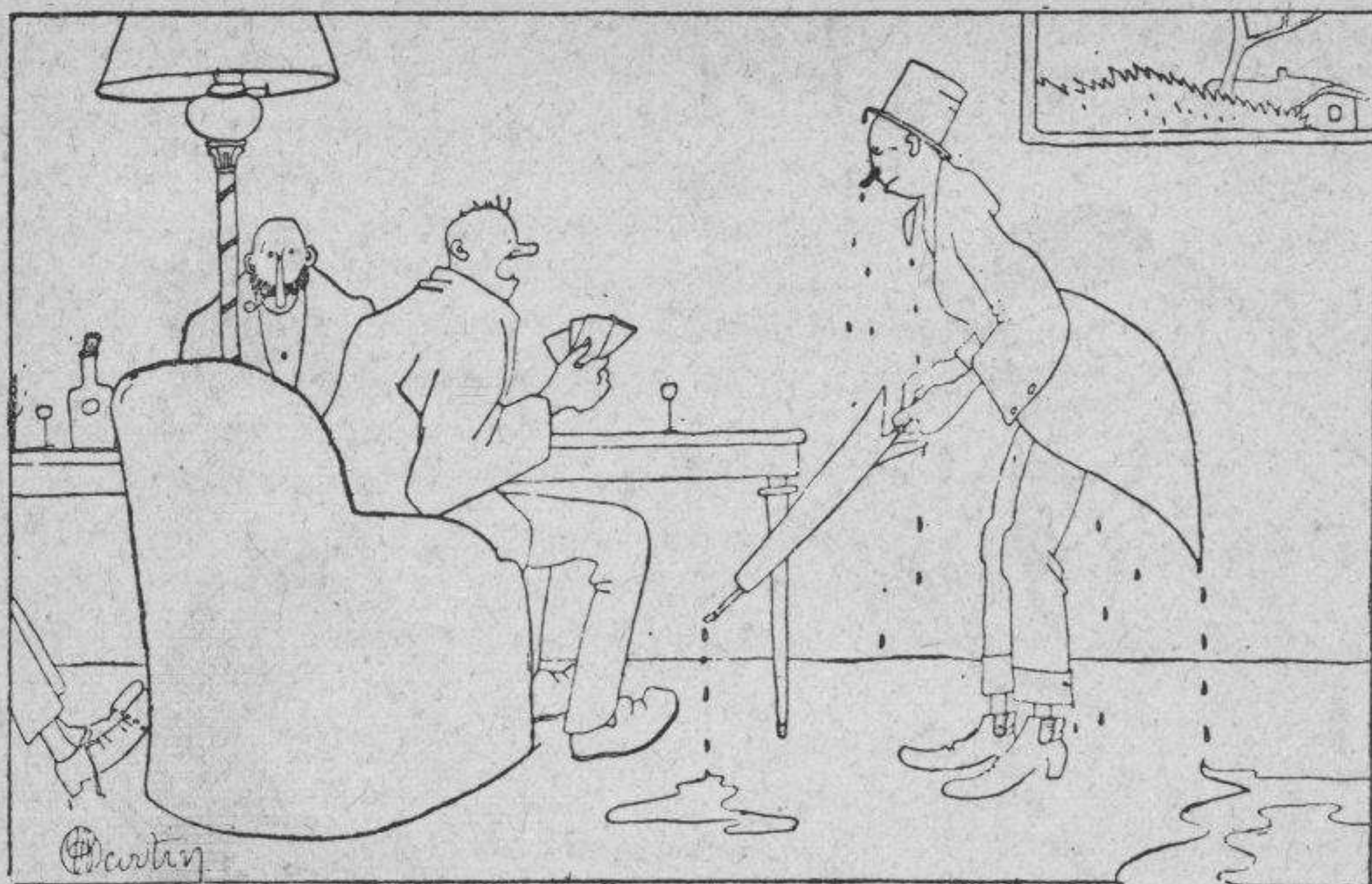
— Aquí ont me veuen, jo vaig arribar a París amb esclòps.

(De *Le Rire*, de París)

La manera com devien pintar els grans mestres si haguessin fet tots els quadres que l'humanitat els atribueix.

(Del *Puch*, de New-York)

— Per què te n'has anat, amb un temps semblant?
 — He anat a advertir la meua dona que, en vista de que plovia tant, no podria anar a casa fins més tard.

(De *Le Rire*, de París)

— Com goses queixar-te del compte de la modista, sabent que lo que més vesteix a un home es tenir una dona elegant?

(Del *Witzige Blätter*, de Berlín)

ESCARMENT

Ella.— Ah, jo no passo d'aquí, per por que aquest cranc me fassi mal.
Ell.— Però, dona, si el cranc es una bestiola inofensiva.
Ella.— No tant; veies si no vull fer-me mal els que anit vaig menjar amb arròs.

(Del *Madrid Cómico*)

— Digui: i aquests espais blancs, per què són?
 — Pera'ls que no saben llegir!

(Del *Punch*, de Londres)

El capità.— Com dimoni no has donat l'alerta?
El centinella.— Oh, es que no sabia que fossin vostès!

(Del *Punch*, de Londres)

— Es a dir que has donat carabaça al príncep?
 — Era massa vell!
 — Però, i el seu títol?
 — Era massa nou!

(Del *Meggendorfer Blätter*, de Munich)

— Supposeu, coronel, que aneu per un congost de la Bosnia i que us reben per davant amb un foc d'artilleria.

— Recularé, general.

— Molt bel! Ara supposeu que al recular us fan foc altra vegada. Què passarà?

— Que la meva dona cobrarà la viudetat.

(Del *Jugend*, de Munich)

tejar i a fer objecte de la simpatia llur al qui tenen a l'altre costat, malgrat aquest hagués fet el pagès quan era l'hora d'aixecar-se i de mostrar-se galant amb la dama.

Se n'han donat casos.

Màquina de donar surres

El professor Andrew, de l'Universitat d'Illinois, ha estat denunciat per la seva dona, la qual va declarar davant de la policia que la seva vida era intolerable per causa de l'excessiva activitat científica del seu marit.

— No fa més que dibuixar i construir les màquines més extravagants, — va dir la pobre dona — i lo pitjor del cas es que'ns les fa provar a mi i als meus fills. Es una cosa insoporable!

Els jutjes varen donar la raó a la denunciante i han condemnat al professor a 62 francs de multa.

La darrera màquina de les inventades pel terrible professor es pera donar surres a la canalla.

El professor diu que ha inventat aquest enginy pera estalviar temps

i fatiga, i també pera regular científicament la proporció i la severitat del càstig a la gravetat de la falta comesa pel noi.

La màquina pesa deu kilos i està construïda amb bambú i alumini. Dos reforçats guants d'aquest metall flagellen els nois en lloc... ont no se'ls pugui malmetre el nas.

La màquina descarrega, per terme mitg, 35 surres per minut, però pot variar-se i precipitar-se el moviment a voluntat de l'operador.

L'autor ofereix fer un rebaix als mestres d'estudi i pares de familia nombrosos que vulguin adquirir la màquina.

No hi ha dubte que *hoy las ciencias adelantan... que es una barbaridad.*

BONS MOTS

La senyora, al llogar la criada, li diu:

— Què s'estima més? Sortir a passeig els diumenges o els dilluns?

La criada:

— Oh!, no senyora; no vull sortir els diumenges, per-

— Estas de molt mal humor avui.

— Com no vols que ho estigui amb la criada malalta, y amb la pobre mamà que ha de fer tota la feina de casa!

(Del *Ulk*, de Berlín)

«El chimpancé està molt trist d'ençà que'l seu company es fòra. Què faré, mentres espero que vostè torni?»

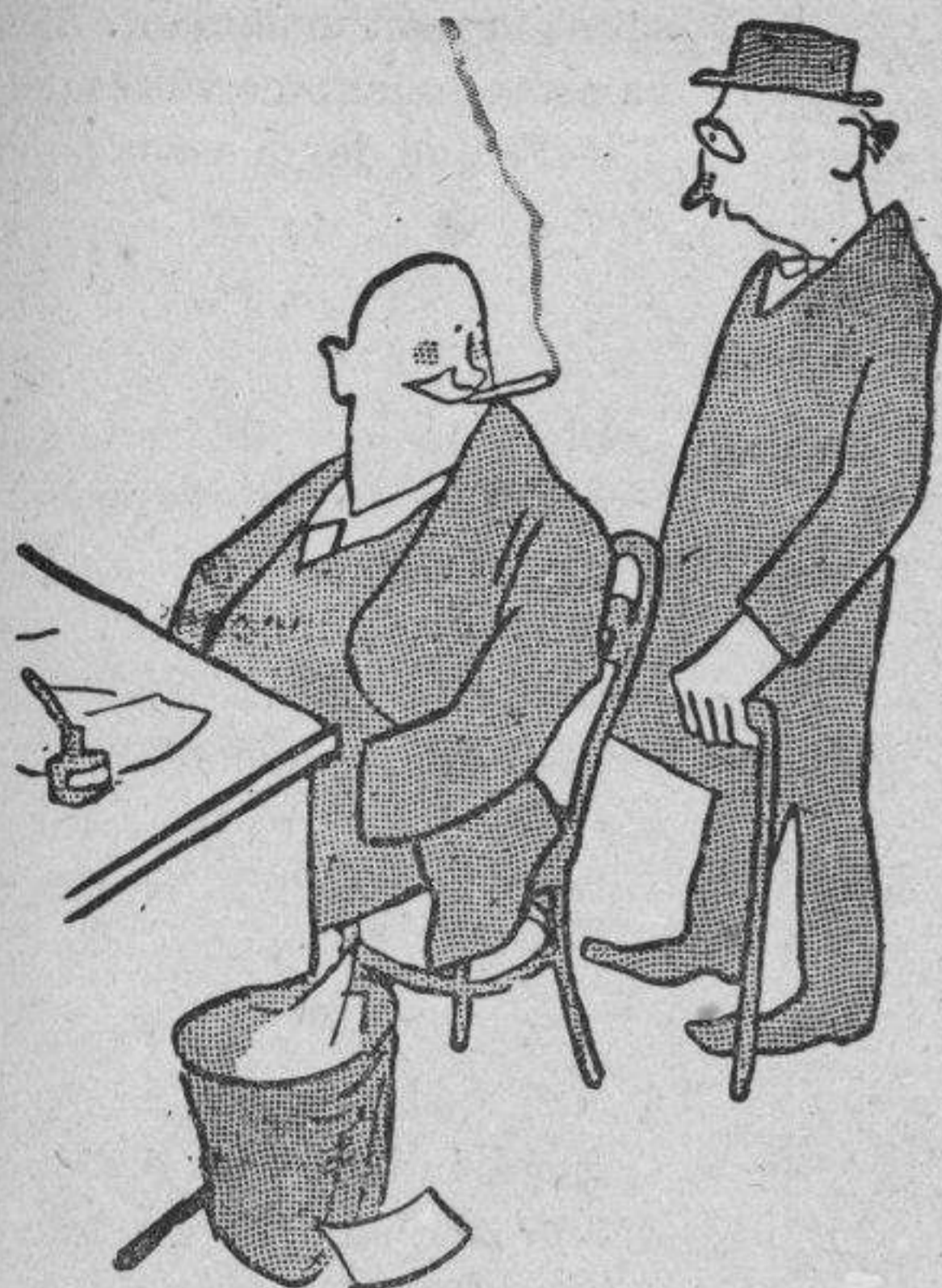
* * *

— Per què t'has separat del teu marit?

— Per incompatibilitat de caràcters.

Es un home que té un gènit insoportable, i jo, que també tinc un caràcter molt violent...

— Doncs així no veig l'incompatibilitat

— I pot treballar, fumant aquests cigarrs tant forts?

— No ho sé: un día ho provaré.

(Del *Jugend*, de Munich)

— S'ha reventat l'automòbil i el registre del taxi també. Millor, aixís no sabran lo que he gastat.

(Del *Puch*, de New-York)

què els passeigs són plens de gent ordinària. Amb això, ja poden sortir vostès, que jo'm quedaré a guardar la casa.

* * *

— Nen, no ensenyis paraules lletges al lloro.

— Si no les hi ensenyo, mamà! Precisament li estic ensenyant les que no té d'aprendre.

* * *

— Senyora, — diu la dida — espero que després d'aquest mes m'apujarà la mesada.

— I per què?

— Perquè diuen que s'apujarà el preu de la llet.

* * *

— No t'agrada el promès que't donen els teus pares?

— No. Voldria veure-l ben desgraciat tota la vida.

— Doncs així, casa-t amb ell.

* * *

En el col·legi.

— A veure: si al teu germanet li dono vuit avellanes y després n'hi prenc sis, què passarà?

— Què'l meu germanet se posarà a plorar.

* * *

L'amo d'una colecció zoològica ha sortit per uns quants dies, i reb de l'encarregat de la mateixa el següent telegrama:

— Be, ja veig que tens mal de queixal, però digue-m de quina banda.

(De *Le Sourire*, de Paris)

— De manera que't poses malalt després de treballar? Pitjor me passa a mi, que ja m'hi poso abans.

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

A estudi:

El mestre. — D'aont surt el sucre?

El fill d'en Pau Llué. — De la sucrera.

***

— Papà, aquesta tarda he anat a passejar pel cementiri i he llegit tots els epitafis de les tombes.

— I què t'han semblat?

— Que no sé ont deuen enterrar els malvats.

***

La senyora crida la minyona i li diu:

— Acaba de trencar-se'm el mirallet de mà. Quina desgracia'm deura passar?

— No'n fassi cas, senyora, d'aquestes coses. Jo acabo de trencar el mirall gran de la sala, y, ja veu: tant fresca.

***

— Has menjat carn de cavall, alguna vegada?

— Sí, a París. I per cert que va po-

— Papà, papà...

— Nen! A taula no s'enraona.

sar-se'm molt malament. Tota la nit va estar donant-me voltes pel ventre.

— Es que devia esser de cavall de circ.

***

Dos venedors de fruita's disputen per si l'un té'ls préssecs més grossos que l'altre.

— Els meus — deia'l primer — semblen sindries.

— Doncs els meus són tant grossos — afegeix l'altre — que en una dotzena no més n'hi entren set.

***

A un individu se li dispara el revòlver i la bala passa a frec de la cara d'en Pau Llué, qui diu:

— Que bestia! Gracies que la bala no ha fet més que fregar-me, que si m'arriba a matar. No hauria sigut mala la tunda que li hauria clavat!

***

ENTRE BASTIDORS

Don Anicet diu al traspunt:

— Escolti, Rodríguez: que tardarà molt a acabar, el galan jove?

— Encara falta un quart d'hora pera l'escena de la mort.
— Doncs digui-li que quan s'hagi mort, l'espero al salonet.

***

— Veus? Aquest es el capità Fulano, que va anar a buscar el pol Nord.

— Ah, sí? No sabia que s'hagués perdut.

— A veure: què volfes?

— Res, perquè ja t'has merjat la mosca que hi havia a la sopa.

(Del *Madrid Cómico*)

— Aquí no es pas a tercera.

— Oh, es que jo soc farmacèutic de primera classe.

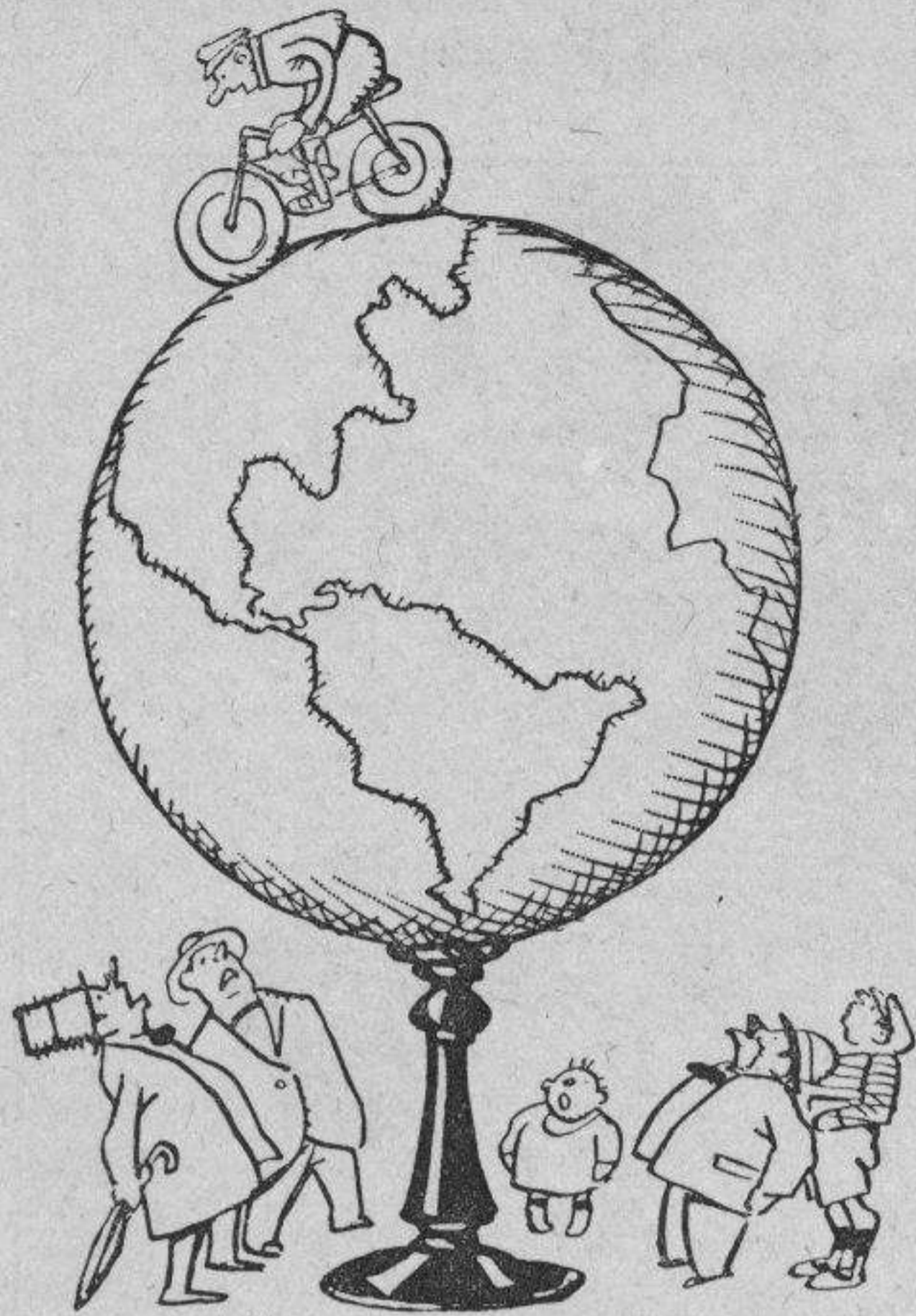
— Vint cèntims d'aixarop de pi... pi...
ca... ca... na... na... (Aixarop d'ipeacuana.)

— Un petricó d'alcool camforat.

— Es pera unes fregues?

— No, senyor: pera un guarda.

Ha dado la vuelta al mundo
en una hora cabal
en máquina marca **SVELTE**,
que no conoce rival.

VALLET Y FIOL, S. en C.
Caspé, 40 ✕ ✕ ✕ **BARCELONA**

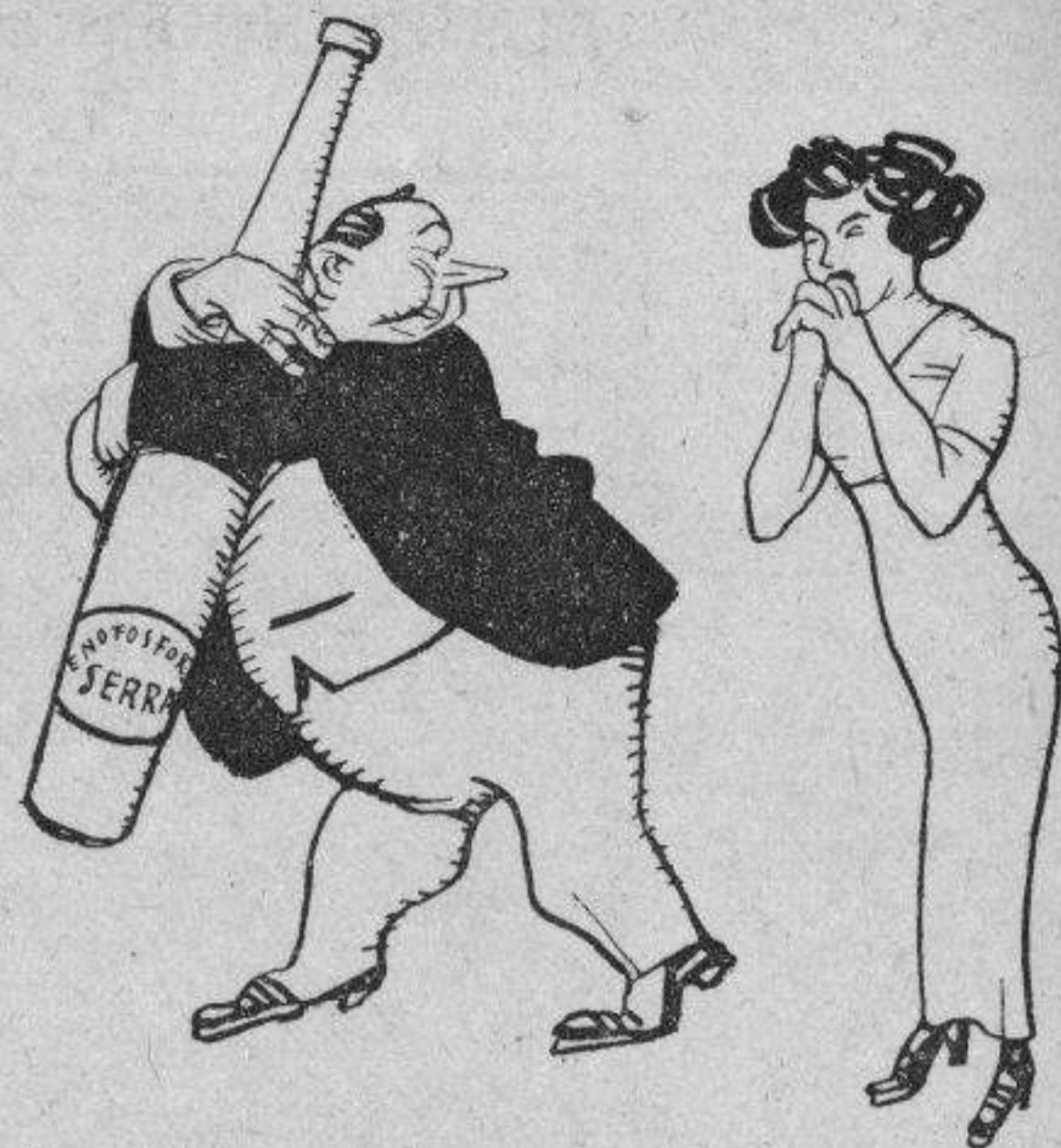

— Pueblo muy fuerte ha de ser
el que haga esta Revista;
con ediciones así
es muy fácil la conquista.

“AFRICA” se publica mensualmente

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

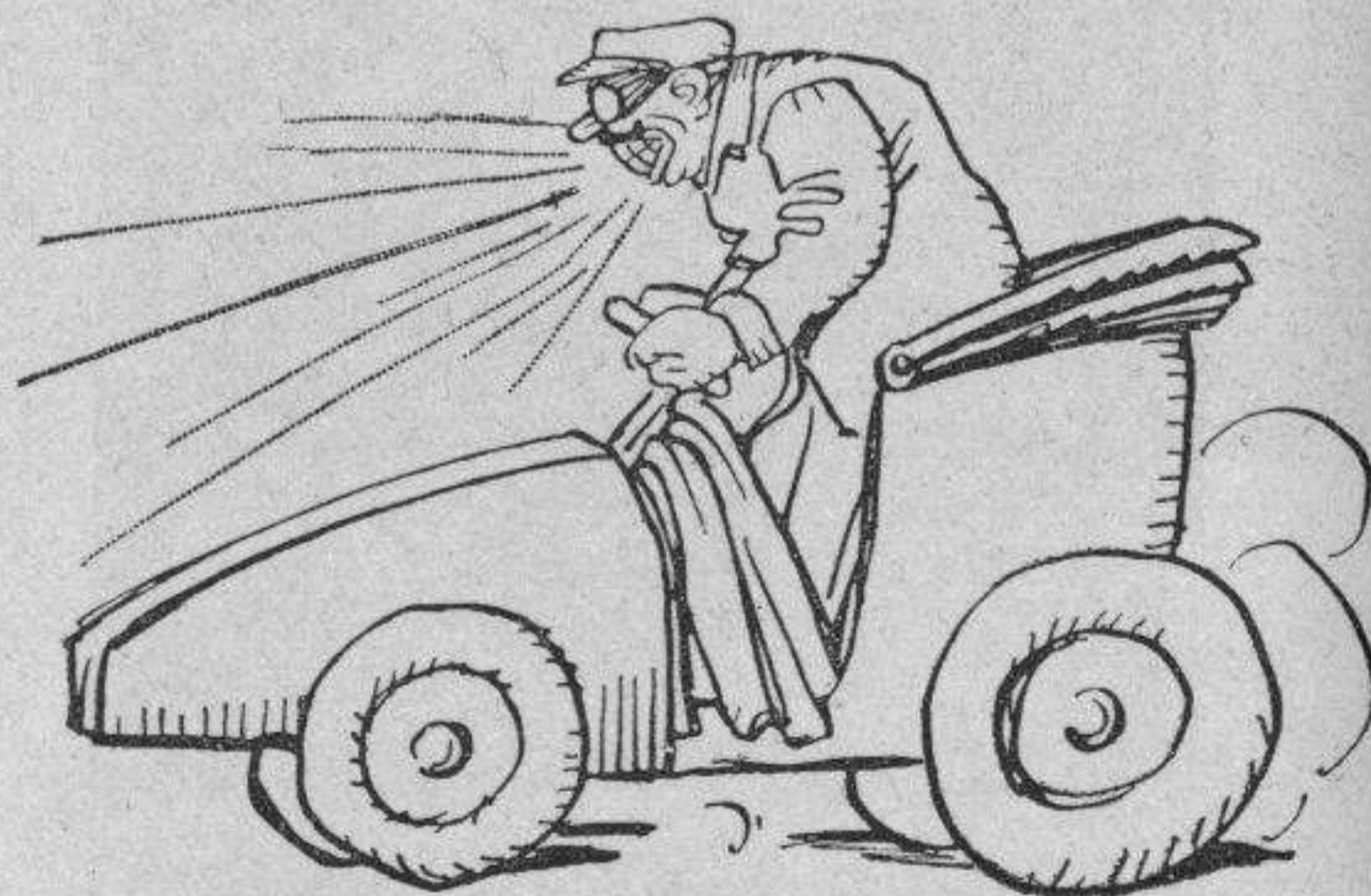
Pasaje Mercader, 4 : : BARCELONA

— Ya me tienes olvidada,
y esto no puede ser.
— Es que la **ENOFOSFORINA**
me tiene robado el ser.

ENOFOSFORINA SERRA
Pelayo, 7 **BARCELONA**

Sortirá aviat!!!

BARCELONA

(POCKET-BOOK)

El viaja en automóvil
y no necesita farol.
Pues se lava los dientes con **HIGEA**
y le brillan mucho más que el sol.

BOCA SANA Y DIENTES BLANCOS

Mondial Humor

Número corrent. . . . . 10 cèntims

Números atrassats. . . . . 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya . . . . . 6 pessetes any

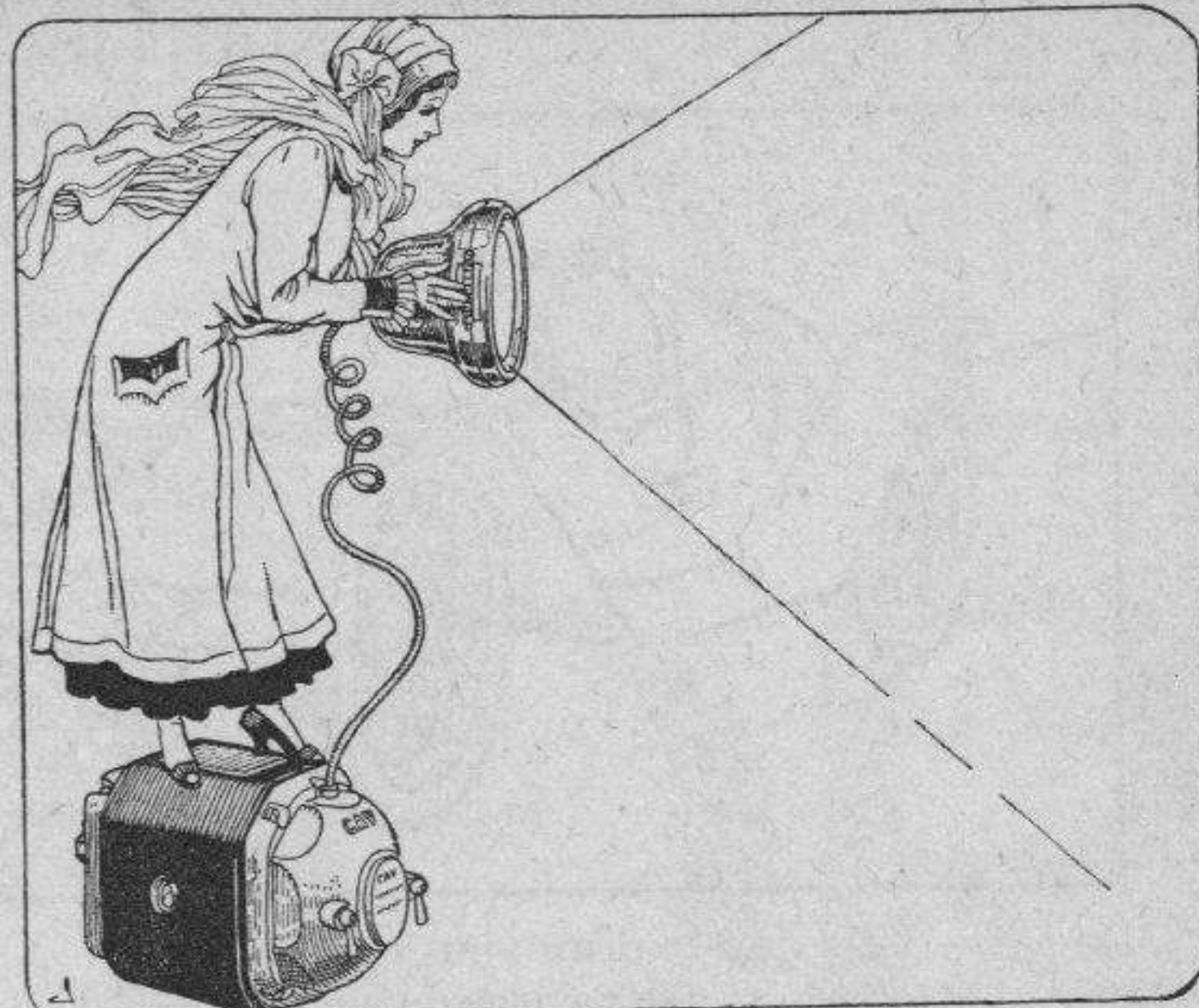
Extranger . . . . . 8 francs »

Pagat per anualitats anticipades

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Mallorca, 192 :: BARCELONA

Alumbrado eléctrico para automóviles

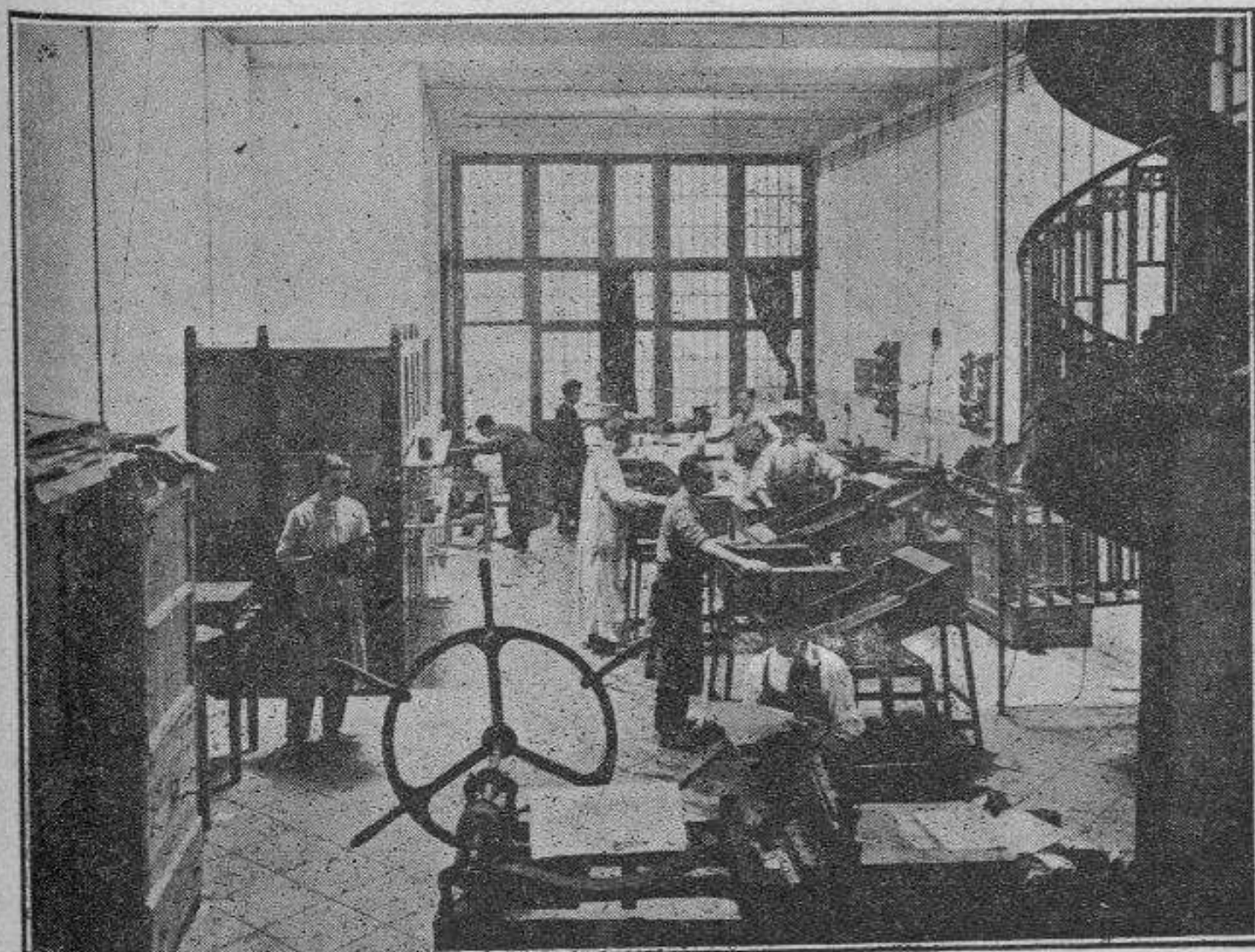
Dinamos y Faros C. A. V.

Calle de Aragón, 290 : : BARCELONA

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Una dependencia de la casa

Els més perfectes, ràpids y moderns □□□□

Els únics a Espanya que graven a màquina per medi de les elèctriques d'imàn càustic de Berlín

Mallorca, 192 : : BARCELONA : : Teléfon 7452

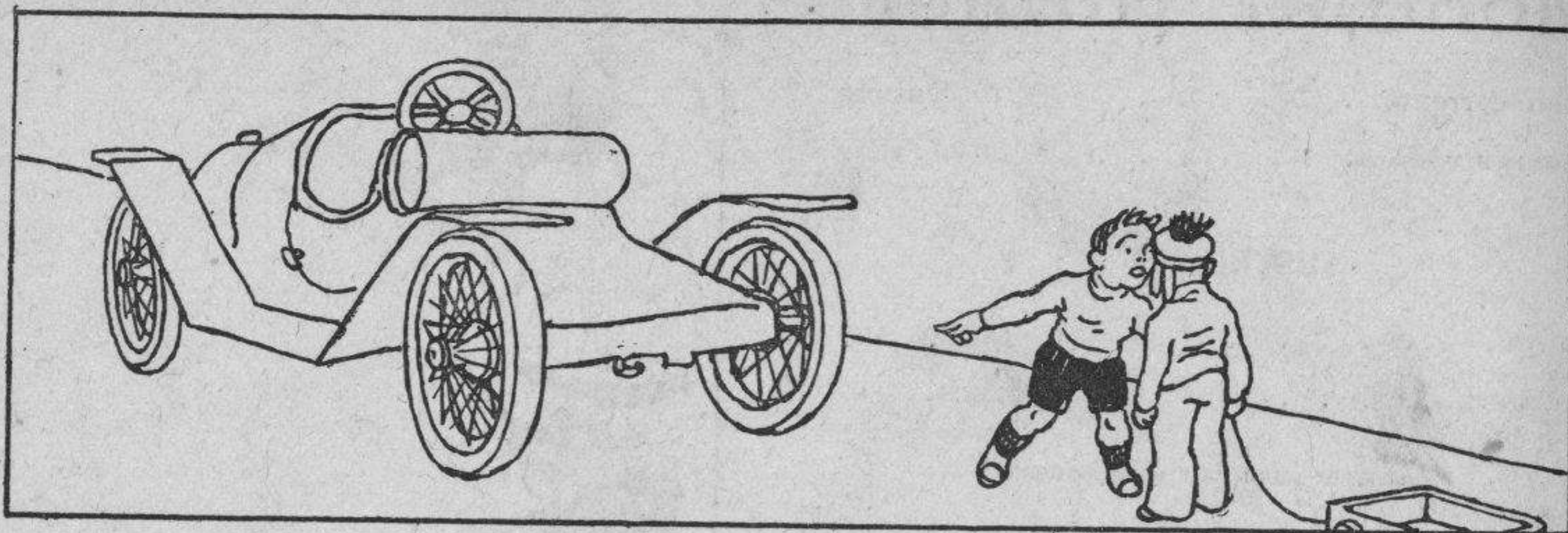
Les mellors bicicletes?

SANROMÀ

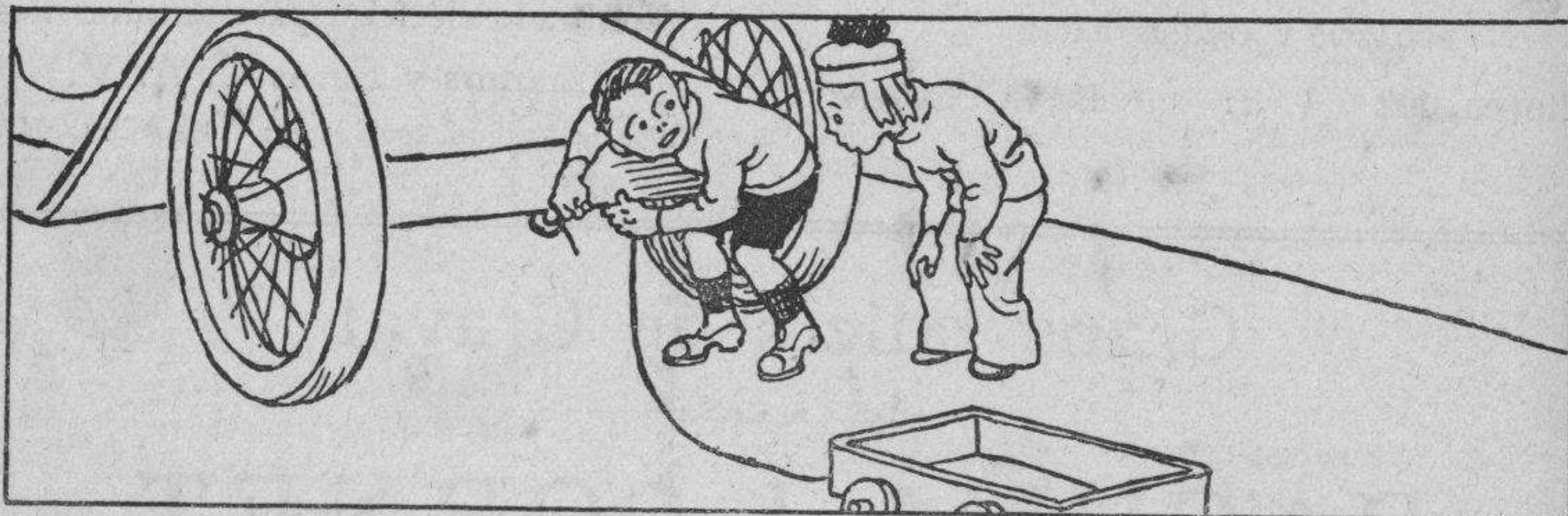
Balmes, 62
BARCELONA

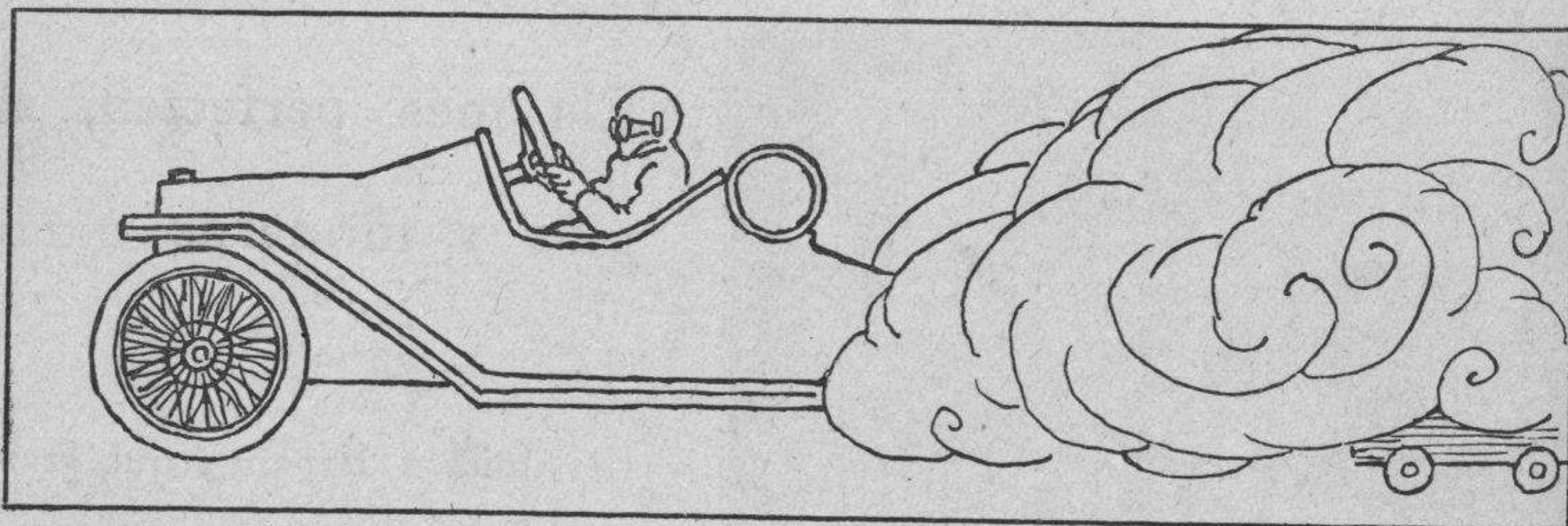
NOU SISTEMA D'AVIACIÓ

— Vols que fem un viatge en aeroplà?
— Carat, sí que m'agradaria!

— Així anirem en auto i no en aeroplà.
— Espera-t, ja ho veuras si no.

— Al principi cal tenir una mica de paciència i agafar-se fort.

— Veus? Ja volem per sobre'ls núvols!
— Hurra! hurra! hip!! hip!!

MONDIAL HUMOR